

Kielich i patena – poświęcone naczynia

Przygotowując i spożywając posiłki w naszych domach, używamy zwykłych, codziennych naczyń. Są jednak takie okazje, podczas których używamy naczyń ładniejszych, bardziej eleganckich, na przykład gdy chcemy, by zaproszeni goście poczuli się wyjątkowo. Również podczas liturgii Mszy Świętej używa się specjalnych naczyń, przeznaczonych wyłącznie do liturgii.

Patena to okrągłe naczynie liturgiczne, zazwyczaj w kształcie talerzyka. W czasie Mszy Świętej kapłan kładzie na niej Hostię, która staje się Ciałem Chrystusa. Służy do zbierania i ochrony przed znieważeniem cząstek Najświętszego Sakramentu. Po Komunii Świętej jest oczyszczana za pomocą wody i małego lnianego ręczniczka.

Kielich jest określany jako pierwsze i najczcigodniejsze z naczyń liturgicznych. Ewangelie przekazują, że Jezus Chrystus używał kielicha podczas Ostatniej Wieczerzy.

Monstrancja to ozdobne naczynie liturgiczne do wystawiania Najświętszego Sakramentu podczas nabożeństw, adoracji, błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem oraz w czasie procesji eucharystycznych. W jej centrum znajduje się mała szklana puszelka, w której umieszcza się Hostię.

Naczynia liturgiczne poddaje się konsekracji (inaczej poświęceniu). Jest to obrzęd, podczas którego kapłan modli się nad nimi, ofiarowując je Bogu. Od tej chwili mogą być używane tylko do przenoszenia, przechowywania i ukazywania Ciała i Krwi Pana Jezusa. Nie można ich użyć do innych celów, gdyż są poświęcone Bogu. Z tego powodu otaczamy je szacunkiem i czcią.

(oprac. na podst.: Słowniczek liturgiczny)

Pierwsza Msza Święta była sprawowana przez Pana Jezusa podczas Ostatniej Wieczerzy, gdy w obecności apostołów przemienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew.

Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: „Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje”. Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: „Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów”.

(Mt 26,26-28)

Podczas każdej Mszy Świętej kapłan wypowiada słowa Jezusa nad chlebem złożonym na patenie oraz nad kielichem z winem. Wtedy Bóg Ojciec mocą Ducha Świętego przemienia złożone dary w Ciało i Krew Jezusa Chrystusa. Ten moment nazywamy konsekracją. Kapłan mówi:

„On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę, wziął chleb i dzięki Tobie składając, łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: To jest bowiem Ciało moje, które za was będzie wydane».

Podobnie po wieczerzy wziął kielich i ponownie dzięki Tobie składając, podał swoim uczniom, mówiąc: «Bierzcie i pijcie z niego wszyscy: To jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego przymierza, która za was i za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę»”.

(Druga modlitwa eucharystyczna)

Po wypowiedzeniu słów konsekracji nad chlebem kapłan ukazuje Ciało Pana Jezusa wiernym. Towarzyszy temu dźwięk dzwonka lub gongu, który wzywa do adoracji w ciszy. Następnie kapłan przyklęka, po czym wypowiada słowa konsekracji nad kielichem z winem i ukazuje go wiernym. To również moment adoracji w ciszy.

Podczas każdej Eucharystii jesteśmy także zaproszeni do medytacji. Szczególnym czasem na taką osobistą modlitwę jest chwila ciszy, która następuje po udzieleniu Komunii Świętej. Nie grają wówczas organy, nie śpiewa się pieśni. Kapłan siada i również modli się po cichu.

Komunia Święta to najważniejsze spotkanie z Jezusem. Każdy z nas przeżywa to spotkanie inaczej. Możemy przebywać z Nim sam na sam w ciszy serca. Możemy Mu dziękować, wyrażać swoją miłość i uwielbiać Go. Możemy Go prosić o pomoc w przewycięzaniu pokus i dążeniu do spotkania się z Nim w niebie. Możemy też słuchać w milczeniu, co Pan Jezus chce nam powiedzieć. Możemy także, pełni pokoju, cieszyć się z Jego obecności.

Szczególną okazją do cichej adoracji jest wystawienie Najświętszego Sakramentu. Ciało Pana Jezusa jest wówczas umieszczane w monstrancji i stawiane na ołtarzu. To czas, w którym możemy doświadczyć obecności i bliskości Boga.

Czy wiesz, że...

Słowo „medytacja” oznacza „rozmyślanie, zastanawianie się, naśladowanie”. Medytując, słuchamy tego, co mówi Bóg. Konieczna jest do tego cisza, która prowadzi do doświadczenia Jego obecności.

Módl się

Panie Jezu, rozmowa z Tobą dodaje mi sił i otuchy. Tobie mogę o wszystkim opowiedzieć, nawet o największych tajemnicach ukrytych w moim sercu. Wiem, że Ty mnie wysłuchasz, wiem, że mi pomożesz, wiem, że mnie pocieszysz. Z Tobą czuję się bezpiecznie.

Zastanów się

- Kiedy ostatnio modliłeś się w ciszy?
- Co możesz powiedzieć Jezusowi podczas przeistoczenia?
- Jak dziękujesz Jezusowi za to, że przychodzi do ciebie w Komunii Świętej?
- Czy doświadczasz bliskości Boga podczas adoracji Najświętszego Sakramentu?
- Co możesz ofiarować Jezusowi ukrytemu w Najświętszym Sakramencie?

Odkryć tajemnice

Wystrój kościoła, specjalne naczynia liturgiczne, określone postawy ciała pomagają w modlitewnym skupieniu i owocnym przeżywaniu Mszy Świętej.

Zapamiętaj

Podczas konsekracji chleba i wina, inaczej nazywanej przeistoczeniem, przyjmujemy postawę klęczącą i zachowujemy ciszę. Klęcząc, wyrażamy nasze uniżenie wobec Chrystusa ukrytego w chlebie i winie. Jest to także znak adoracji Boga i pokornej prośby. Gdy patrzemy na podniesioną Hostię, która staje się Ciałem Chrystusa, i na kielich z winem, które staje się Jego Krwią, wpatrujemy się w samego Boga.

Zadanie

1. Naucz się na pamięć słów przeistoczenia.
2. Napisz krótką modlitwę, w której wyrazisz Jezusowi wdzięczność za Jego obecność pod postaciami chleba i wina.
3. Napisz, co oznaczają słowa Adama Mickiewicza: „Głośniejszy niżli w rozmowach Bóg przemawia w ciszy/ I kto w sercu ucichnie, zaraz Go usłyszy”.
4. Przed Mszą Świętą poproś Ducha Świętego o dar skupienia w momentach, w których Pan Jezus przychodzi do nas pod postaciami chleba i wina.